

LA SISENA EDICIÓ D'UN CERTAMEN MUSICAL CONSOLIDAT

PopArb, el 'festibalneari'

La cita d'Arbúcies consagra el seu model localista, familiar i relaxat ≡ Standstill i Mishima van triomfar, i Els Surfing Sirles i Maria Rodés van oferir actuacions inoblidables

NANDO CRUZ
ARBÚCIES

El PopArb ja és conegut com el festival on posar-se al dia de tot el que passa musicalment a Catalunya; l'extraordinari i l'ordinari. I després de sis edicions, ja no és notícia que esgoti les entrades. El que sí que ha de ser ressenyat és que ho hagi aconseguit sense renunciar a la seva línia programàtica (única-ment artistes catalans) ni a les seves dimensions. El seu format recorda més el d'una còmoda festa major. Arbúcies té 6.500 habitants i el PopArb atrau unes 2.000 persones. El poble pot assumir el festival sense sentir-se desbordat. És un certamen familiar i relaxat. Fins i tot relaxant.

El PopArb és aquell festival en què grups com Sanjosex, Roger Mas, La Brigada i Anímic poden arribar per carreteres que no passen necessàriament per Barcelona. Un festival on es poden veure fins i tot artistes no programats; aquests dies s'ha vist Mazoni, El Petit de Cal Eri i diversos manels. Un festival en què Joan Colomo pot exclamar a mig concert: «¿On és la regidora d'escenari? ¿Puc tocar més cançons? Em sembla que els horaris ja se n'han anat en orris». Ell és de Sant Celoni (a 27 quilòmetres) i aquí se sent com a casa. Un festival amb una codirectora, Anna Cerdà, que corre buscant un para-sol perquè a la bateria d'Aíes, el grup més novell, no li va bé el sol. Un festival que programa concerts gratuïts al costat del riu i refresca el matí de

►► Experiment ► Will Johnson, a la guitarra, va actuar dissabte amb Anímic, el grup de Collbató.

La mostra expandeix les actuacions cap a la piscina municipal, el parc al costat del riu i els bars del poble

dissabte a la piscina amb una sessió de màxima classe i qualitat a càrrec de Txarly Brown. Un festival en què únicament el cant del gall s'atreixeix a interrompre la rellmada de Maria Rodés.

L'actuació més salvatge

Cada vegada és més habitual que les escenes més inoblidables dels festivals passin en actuacions programades fora dels escenaris principals. I

en això, el PopArb ja no és una excepció. Divendres, a les quatre de la matinada, Els Surfing Sirles van vomitar el concert més salvatge en l'irrespirable Pub Obi. L'amo del local va tenir seriosos problemes per travessar la sala a causa del violent i constant vol d'espectadors i músics; algunes ulleres van saltar pels aires, algunes guitarres van copular amb la paret i el teclista va arrencar amb Camela i Queen.

Però al PopArb es pot passar de

l'infern al paradís. L'endemà, a la terrassa de l'Hotel Torres, Maria Rodés regalava el concert més delicat i exquisit.

Al recinte principal, on els concerts se simultaniaven en dos escenaris encarats a escassos cent metres de distància, poques sorpreses. En tot cas el merescut ascens de La Brigada, amb un públic que ja correja amb excitació i orgull les seves cançons. I l'ineplicable boom d'Elis Amics de les Arts. I el cada dia més imponent directe de Sanjosex. Això de Standstill i Mishima ja no és ni notícia. Eren els asos del cartell i ho van demostrar. Aquests últims deixen anar que «quan l'àngel de la musa m'inspira sóc l'alè d'un exèrcit diví» i es queden tan amples. Però per pretensions que pugui sonar és rigorosament cert.

Ni extraordinari ni fallit

El PopArb és, en definitiva, una desfilar de cares conegudes del pop català de la temporada. I precisament per això, la trobada del nord-americà Will Johnson i Anímic era la guinda insòlita. Qui s'esperava un sobri concert del primer ajudat sigil·losament pels de Collbató va notar ràpidament que els trets no anaven cap allà. El primer que va fer el text va ser cantar amb ells *Les filles fan d'ocells*; sí, en català. I quan van abordar el seu repertori, Anímic van sonar més elèctrics i potents del que mai haurien somiat. No va ser un concert extraordinari, però tampoc un experiment fallit. Fa una setmana que fan obres. Potser dijous a Apolo les seves interpretacions arribaran encara més alt i lluny.

El més normal després d'un festival és que necessitis una cura de 48 hores de son, però del PopArb en surts com nou. Ni Arbúcies denota seqüeles traumàtiques. L'endemà, era un poble qualsevol un diumenge qualsevol. Diuen que ja han sortit els primers rossinyols de la temporada. ≡

CRIS IZQUIERDO

AEROSMITH RECOPILA ELS SEUS ÈXITS AL SANT JORDI

Barcelona ◦ El grup de Boston va oferir ahir a la nit una exhibició de rock dur clàssic al Sant Jordi 11 anys després de la seva última actuació a Barcelona, que va tenir lloc en aquest mateix recinte. La formació, encapçalada pel cantant Steven Tyler i el guitarrista Joe Perry, va repassar quatre dècades de trajectòria amb un repertori de grans èxits consumit amb delit per les 18.000 persones que van esgotar totes les entrades. En la seva gira actual, *Cocked, locked, ready to rock tour*, la banda recrea les seves cançons més populars, entre aquestes *Love in an elevator*, *Crazy* i *Walk this way*. Sense disc amb cançons noves des del 2001, Aerosmith ha anunciat que tornarà a l'estudi al final d'aquesta gira.

JORDI BIANCIOTTO

